

توافق در دسترس است

اگر بخواهیم یک تحلیل واقع‌بینانه درباره روند مذاکرات هسته‌ای داشته باشیم، باید فضای رسانه‌ای را از آنچه پشت میز مذاکرات می‌گذرد، تفکیک کنیم. فضای رسانه تأثیرپذیر از روند پشت میز مذاکرات هست ولی واقع این است آنچه از طرف وزیر خارجه انگلیس یا وزیر خارجه خودمان یا رابرت مالی منعکس می‌شود، بُعد رسانه‌ای ماجراست و نه الزاما آنچه در میز مذاکرات جریان دارد.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسن بهشتی‌پور تحلیلگر مسائل بین‌الملل نوشت: برای اینکه درک کنیم دقیقا چه می‌گذرد باید اطلاعات دقیقی از موضوعات اساسی که مطرح می‌شود، داشته باشیم که متأسفانه گاهی از طرف برخی مسئولان به‌صورت قطره‌چکانی گفته می‌شود. قبلا باقری کنی سخنانی می‌گفت که اخیرا صحبتی نکردند و اولیانوف هم که توئیت‌های متعددی منتشر می‌کرد در اثر حملات متعدد، توئیت تازه‌ای منتشر نکرده ولی عمدتا می‌توان گفت آنچه الان درباره زندانیان آمریکایی در ایران مطرح شده، موضوعی فرابرجامی است.

ایران بارها اعلام کرده آمادگی دارد که ایرانیان زندانی در آمریکا را با آمریکایی‌های زندانی در ایران مبادله کند. موضوع روشنی که از دولت قبل تا دولت کنونی همچنان دنبال می‌شود. یعنی آزادی زندانیان آمریکایی در ایران یا ایرانیان در آمریکا منوط به توافق برجام نیست چون در برجام چیزی راجع به این موضوع پیش‌بینی نشده ولی در حاشیه آن می‌تواند انجام شود چنانچه قبلا هم انجام شده. بنابراین به نظر می‌رسد موضوع آزادی زندانیان آمریکایی را باید از مسئله برجام تفکیک کنیم اما اظهارنظرهای مبنی بر اینکه باید تصمیمات سخت گرفته شود، اشاره مستقیم به این موضوع است که دو طرف از خواسته‌های حداکثری دست برداشتند و به خواسته‌های حداقلی رسیده‌اند تا به توافق برسند.

منتها قبل از رسیدن به توافق نهایی باید تصمیم سخت بگیرند که عملا گذشتن از یکسری خواسته‌ها سخت است چون به هر حال بارها و بارها از سوی طرفین مطرح شده است. اما از اینکه تصمیم سخت درباره چه موضوعی است، اطلاعی در دست نیست هرچند می‌توان حدس زد که مربوط به موارد حداکثری است که دو طرف مطرح کردند و می‌کنند. در این میان امیرعبداللهیان به نکته مهمی اشاره کردند که ایران آمادگی دارد اگر لازم شود با طرف آمریکایی گفت‌وگوی مستقیم کند به شرط اینکه مشخصا در آن موضوع به جمع‌بندی رسیده باشند، خبر خوبی است و نشان‌دهنده این است که ایران حاضر است از سیاستی که واقعا به نتیجه نمی‌رسد و کار را دشوار و گند می‌کند، دست بردارد. مشکل اصلی ما با طرف آمریکایی است و نه روسیه، چین، اتحادیه اروپا، آلمان، انگلیس و فرانسه.

مانع اصلی طرف آمریکایی است که با خروج از برجام این همه مشکلات ایجاد کرده و اوست که باید به تعهداتش بازگردد. بنابراین راه‌حل منطقی این است که با طرف آمریکایی گفت‌وگو و مذاکره کنیم و تلاش کنیم در این زمینه به نتیجه یا به یک نقطه مشترکی برسیم همچنان که در مورد برجام در تیرماه سال ۹۴ رسیدیم. نکته مهمی که برای من به عنوان یک تحلیلگر جای امیدواری باقی می‌گذارد این است که هر دو طرف به این توافق نیاز دارند..

اینطور نیست که آمریکا نیازی به توافق ندارد و دنبال سخت‌گیری بیشتر است برای اینکه کار به نتیجه نرسد. تمام قرائن و شواهد نشان می‌دهد که آمریکا دنبال توافق است اما توافقی می‌خواهد که امتیازات حداکثری را بگیرد و حداقل امتیاز را بدهد. طرف ایرانی هم به دنبال رسیدن به توافق هست و اینطور نیست که رسانه‌های غربی تبلیغ می‌کنند که ایران دارد وقت می‌خرد تا بتواند توان هسته‌ای خود را افزایش دهد. چون توان هسته‌ای ایران به اندازه کافی موثر هست و بعید به نظر می‌رسد که بیش از این بخواهد در مذاکرات تأثیرگذار باشد.

بنابراین ایران هم دنبال اینکه به تفاهم برسد، هست اما قاعدتا دنبال بهره‌مند شدن از برجام است. یکی از دلایلی که در روند برجام مشکل پیدا شد این بود که ایران تعهدات برجامی را انجام داد اما به منافع برجام به‌خصوص در بخش اقتصاد دست پیدا نکرد یا کمتر دست پیدا کرد و محدود بود. به همین دلیل به نظر می‌رسد ایران دنبال این است که به هر شکلی بتواند از مزایای برجامی بهره‌مند شود. اما چه زمانی توافق صورت می‌گیرد و چنین موضوعی تحقق پیدا می‌کند قابل پیش‌بینی نیست اما می‌توان گفت که سریع نخواهد بود.

اینطور نیست که ساختمان عظیم تحریم‌های آمریکا به این سادگی‌ها فرو بریزد و باید حالا حالاها کار کرد. در داخل کشور باید اقداماتی انجام بگیرد تا حداقل تأثیرگذاری این تحریم‌ها کمتر باشد. برآورد تعیین ماه فوریه برای رسیدن به توافق خوشبینانه و منظور این است که ماه فوریه زمانی است که ایران گریز هسته‌ای را پشت سر می‌گذارد و به مرحله‌ای می‌رسد که اگر بخواهد می‌تواند بمب هسته‌ای بسازد درحالی که این فقط یک فضا سازی رسانه‌ای است.

ایران اصلا دنبال بمب هسته‌ای نیست چون بمب هسته‌ای برای ایران نقش بازدارنده ندارد و اصولا جز اینکه دردسر ایران را بیشتر کند، فایده دیگری دربر نخواهد داشت.

هرچند ممکن است در داخل کشور کسانی باشند که بخواهند ایران از نظر امکانات و دانش فنی به مرحله‌ای برسد که اگر اراده کرد بمب بسازد یعنی به آستانه برسد ولی کسی در ایران دنبال ساخت بمب نیست. در نهایت اینکه بالاخره مذاکرات به نتیجه خواهد رسید، امیدواریم چون دو طرف واقعا

خواستار رسیدن به توافق هستند منتها دنبال گرفتن امتیازات بیشتر هستند.

توجه: مطلب مندرج صرفاً دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.

منبع: آرمان ملی